

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoZm/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5109230849
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5109230849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Liptovské pekárne a cukrárne VČELA - Lippek k.s., so sídlom 1. mája 1919, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 394 556, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Irenou Sopkovou, advokátkou, so sídlom B. XX, XXX XX M., proti žalovanému: X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. XXX, občan SR, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Alexandrom Kuchárikom, advokátom, so sídlom J. B. XX, XXX XX G., v konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 24.228,44 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 20CbZm/1/2010-200 zo dňa 12. marca 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 20CbZm/1/2010-200 zo dňa 12. marca 2015 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 484,01 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Ireny Sopkovej, advokátky, so sídlom B. XX, XXX XX M..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd ponechal v platnosti v celom rozsahu zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Žilina č.k. 20Zm/50/2009-21 zo dňa 25.11.2009 a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi na účet právnej zástupkyne žalobcu trovy konania o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu vo výške 1.452,02 Eur, do troch dní po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca žiadal vydať zmenkový platobný rozkaz, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu 24.228,44 Eur s úrokom vo výške 6% ročne od 12.09.2009 do zaplatenia, odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy vo výške 80,76 Eur a trovy konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že je vlastníkom platnej vlastnej zmenky vystavenej žalovaným dňa 08.09.2009 na sumu 24.228,44 Eur. Zmenka bola vystavená s doložkou bez protestu a žalovaný sa zaviazal zaplatiť ju pri jej splatnosti dňa 11.09.2009. Žalovaný v deň splatnosti zmenku v mieste platenia na ulici 1. Mája 1919, Liptovský Mikuláš - v Liptovských pekárňach a cukrárňach VČELA - Lippek, k.s. nezaplatil a nevykonal tak ani do dňa podania žaloby, a to napriek tomu, že ho žalobca na plnenie vyzval.

Okresný súd vo veci vydal dňa 25.11.2009 zmenkový platobný rozkaz č.k. 20Zm/50/2009-21. Proti tomuto podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote námietky. Okresný súd vyhodnotením obsahu týchto námietok konštatoval, že sa jedná o námietku:

1/ podpísania zmenky pod psychickým nátlakom zo strany komanditistu žalobcu Ing. F. U., ktorý mal byť na žalovaného vyvíjaný spôsobom uvedeným v námietkach,

2/ že zaplatenie zmenkovej sumy 24.228,44 Eur nemá žiaden hmotno-právny základ, žalovaný nespôsobil žalobcovi žiadnu škodu a že žalovaný v čase vystavenia zmenky neevidoval žiaden záväzok voči žalobcovi. K tejto časti námietok žalovaný v konaní ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal

vymedzením skutkových okolností konkrétny kauzálny vzťah krytý zmenkou s tým, že žalobca je povinný preukázať, ktorú konkrétnu kauzu zmenka mala zabezpečovať, pričom žalovaný zotrval na tvrdení, že zmenka bola vystavená bezdôvodne, žalobca dosiahol podpísanie zmenky podvodným spôsobom, a to zneužitím psychickej lability žalovaného pod hrubým psychickým nátlakom, vyhrázaním sa zničením jeho a celej jeho rodiny.

Okresný súd uviedol, že žalobca predložil v origináli platnú vlastnú zmenku vystavenú žalovaným, čím preukázal existenciu abstraktného zmenkového záväzku žalovaného, ktorý je zásadne nezávislý na mimozmenkových vzťahoch medzi žalobcom a žalovaným. Predložená zmenka ako dokonalý cenný papier oprávňuje žalobcu na základe jej držby uplatňovať práva zo zmenky vyplývajúce bez nutnosti väzby na akúkoľvek kauzu. Žalobca uplatnený nárok vymedzil ako nárok vyplývajúci zo zmenky vystavenej žalovaným a iné skutkové okolnosti na odôvodnenie tohto nároku nebol v konaní povinný uvádzať ani preukazovať. Žalobca v postavení remitenta je osobou oprávnenou zo zmenky a nemusí preukazovať žalovanému ako vystaviteľovi kauzu a ani v konaní pred súdom nemusí preukazovať, na základe akých skutkových okolností žalovaný zmenku vystavil. Zmenkový záväzok je abstraktný, samostatný, oddelený od kauzálnych vzťahov, ktoré viedli k jeho vzniku, a zároveň je záväzkom nesporným, čo znamená, že pokiaľ zmenka vyhovuje formálnym požiadavkám zákona, má jej majiteľ nepochybné právo na jej zaplatenie. Zároveň má dlžník v konaní možnosť vznášať námietky, ktoré majú pôvod v záväzkových vzťahoch, ktoré viedli k jej vystaveniu. Dôkazné bremeno v konaní o kauzálnych námietkach je zásadne na dlžníkovi (žalovanom), nakoľko majiteľ zmenky je dostatočne legitimovaný zmenkou samotnou. Okresný súd poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, okrem iného na rozsudok sp. zn. 1M Obdo V 9/2007 z 27.11.2008, v ktorom Najvyšší súd SR pripustil dôkazné bremeno pri prejednaní kauzálnych námietok na strane žalobcu, avšak len v prípade, ak žalobca tvrdil existenciu kauzálného vzťahu, t.j. ak kauzálny vzťah vymedzil žalobca, čo však v prejednávanej veci nenastalo. Okresný súd tak dospel k záveru, že dôkazné bremeno v konaní o námietkach v prejednávanej veci v súlade s konštantnou judikatúrou v plnom rozsahu zaťažovalo žalovaného.

K námietke žalovaného, že žalobcovi nespôsobil žiadnu škodu a že zaplatenie zmenkovej sumy nemá hmotnoprávny základ, uviedol okresný súd, že kauzou vystavenia zmenky nemusí byť len zabezpečenie pohľadávky z kauzálného vzťahu, ale môže ísť aj o dôvody spoločenské, rodinné, o zmenky z ochoty, alebo môže zmenka plniť priamo platobnú funkciu. V prejednávanej veci nebol preukázaný zabezpečovací charakter zmenky vo vzťahu ku kauzálnnej pohľadávke a samotná námietka, že zmenka bola vystavená bezdôvodne, je námietkou neexistujúcej kauzy vystavenia zmenky. V takomto prípade musí podľa okresného súdu dlžník už v podaných námietkach vysvetliť, pokiaľ nespochybňuje samotný podpis na zmenke, prečo bezdôvodne listinu zmenky podpisoval. Žalovaný vystavenie zmenky a svoj podpis na zmenke nespochybnil, a pokiaľ tvrdil, že zmenku podpísal pod nátlakom, bol nositeľom dôkazného bremena ohľadom tohto tvrdenia, pričom podľa okresného súdu toto dôkazné bremeno neunesol. Okresný súd odkázal na rozsudok Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 5CMo 358/1994, v zmysle ktorého „...neslobodné podpisy na zmenke nezaväzujú, neslobodnosť konania však musí byť preukázaná. Za neslobodné konanie je potrebné považovať prípady, kedy dotknutá osoba koná po vyhrážke, ktorej keby nebolo, tak právny úkon by neučinila. Vyhrážka môže byť výslovná, môže však byť vyjadrená aj inak ako verbálne, musí však ísť o konkrétne jednanie, z ktorého pre konajúceho plynie istá hrozba“. Ohľadom okolností, ktoré predchádzali vystaveniu zmenky, okresný súd uviedol, že k týmto sa v priebehu konania vyjadrovali účastníci a vyplývajú aj z pripojených trestných spisov, pričom dokazovaním nebolo preukázané, že by žalovaný zmenku podpísal pod psychickým nátlakom zo strany komandistu žalobcu Ing. F. U.. Dokazovaním neboli preukázané jeho bezprávné vyhrážky vo vzťahu k žalovanému, resp. sprostredkované telefonicky vo vzťahu k jeho manželke, týkajúce sa hrozby likvidácie alebo ohrozenia existencie rodiny žalovaného. Podľa okresného súdu nemožno za psychický nátlak považovať skutočnosť, pokiaľ sa Ing. U. „vyhrážal“ možnosťou oznámenia konania žalovaného na daňový úrad, políciu alebo iné inštitúcie. K stretnutiu Ing. U. a žalovaného, na ktorom bola vystavená zmenka, okresný súd uviedol, že nebolo preukázané, že by na tomto stretnutí došlo k hrozbám zo strany Ing. U., ktoré by bolo možné považovať za psychický nátlak, majúci za následok neslobodu podpisu žalovaného na zmenke. Ing. U. tvrdenia žalovaného poprel a tieto tvrdenia boli vyvrátené tiež svedeckými výpoveďami Ing. L. M. a C. Y., ktorí sa na tomto stretnutí zúčastnili. Okresný súd nepovažoval za relevantné, či sa žalovaný k Ing. U. dostavil z vlastnej iniciatívy alebo na podnet jeho telefonátu, nakoľko ani v druhom prípade by nebolo možné konštatovať, že by žalovaný k Ing. F. U. nešiel dobrovoľne. Žalovaný sa k Ing. U. dostavil sám za účelom riešenia situácie bez ohľadu na to, aký podnet ho k tomu viedol. Okresný súd preto zamietol návrh žalovaného na doplnenie dokazovania

zabezpečením výpisov telefonických hovorov Ing. U. v období 37. týždňa roku 2009, ktorými chcel žalovaný preukázať, že k Ing. U. prišiel na základe jeho výzvy a vyhrážok. Ani v prípade preukázania, že Ing. F. U. v spornom čase telefonicky žalovaného kontaktoval, by nebolo možné dospieť k záveru, že uskutočnený telefonický rozhovor mal za následok, že žalovaný neprišiel dobrovoľne a samostatne, nakoľko obsah telefonického rozhovoru by týmto spôsobom nebolo možné preukázať. Podpísanie zmenky pod nátlakom nebolo preukázané ani v trestnom konaní voči Ing. F. U. pre zločin vydierania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši pod sp. zn. 2T/36/2013, kde bol Ing. U. spod obžaloby oslobodený, keďže nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Aj v odôvodnení tohto rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš bolo konštatované, že nie je vylúčené, že žalovaný mal záujem na urovnaní vzťahov so žalobcom a že sa na vyriešení situácie dohodli práve formou vystavenej zmenky, ktorá nemusí kopírovať a kompenzovať len skutočnú výšku spôsobenej škody. Okresný súd nevyhlásil, že žalovaný pri vystavení zmenky konal pod „tlakom“ udalostí súvisiacich s vykonanou domovou prehliadkou a činnosťou zamestnancov žalobcu, do ktorej bol zainteresovaný aj žalovaný, ktorému zamestnanec žalobcu Z. U. dovážal pekárenské výroby žalobcu bez oficiálnej objednávky, avšak psychický nátlak zo strany Ing. F. U., ktorý by mal za následok neslobodu jeho konania, resp. neslobodu jeho podpisu na zmenke, preukázaný nebol. Lekárske správy, predložené žalovaným, dokumentujú jeho psychický stav v období po vystavení zmenky a nepreukazujú nedostatok vôle, resp. neslobodu žalovaného pri jej podpísaní. Okresný súd mal preto podpis žalovaného na predloženej zmenke za záväzný.

K otázke existencie škody okresný súd uviedol, že predmetom konania nebol nárok na náhradu škody, ale nárok na zaplatenie zmenkovej sumy. Existencia škody na strane žalobcu a jej výška za situácie, kedy nebol preukázaný zabezpečovací charakter zmenky ku kauzálnej pohľadávke, nebola relevantná. K tejto otázke pritom neniesol dôkazné bremeno žalobca, ako to uvádzal právny zástupca žalovaného. Ak žalovaný uvádzal, že zmenka bola vystavená bezdôvodne a že žalobcovi nič nedlží, okresný súd uviedol, že námietka, že žalovaný nič nedlží, nie je námietkou, ktorá by v zmysle § 17 zákona zbavovala zmenkového dlžníka jeho povinnosti zaplatiť zmenku. Tvrdenie, že žalovaný žalobcovi nič nedlží, môže byť relevantné len v spojení s tvrdeným zánikom dohodnutého dôvodu zmenky, ktorý musí byť obsiahnutý v námietkach podaných proti zmenkovému platobnému rozkazu (rozsudok Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 9CMo/533/2000). Rovnako tvrdenie v námietkach, že zmenka nikdy nemala kauzu, nie je spôsobilé samo o sebe zvrátiť platobnú povinnosť zo zmenky. Uvedené tvrdenie má význam napr. za predpokladu, ak je doplnené tvrdením o neslobodnom podpise zmenky alebo podpísaní zmenky v omyle (uznesenie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 9CMo 212/2003). Vzhľadom na uvedené nebolo podľa okresného súdu možné prejednať námietku žalovaného o nedôvodnosti vystavenia predloženej zmenky a o neexistencii žiadneho dlhu žalovaného len v kontexte podaných námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu, t.j. v spojení s námietkou, že zmenku žalovaný podpísal pod nátlakom, ktorá skutočnosť v konaní preukázaná nebola. Okresný súd zároveň poukázal na rozsudok Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 12CMo 15/2005, podľa ktorého „...ak niekto slobodne a vážne podpíše zmenku v postavení zmenkového dlžníka a robí tak podľa svojho názoru bezdôvodne, nemôže sa neskôr svojej platobnej povinnosti zo zmenky zbaviť. V takomto prípade nemá zmenkový dlžník námietku z vlastného vzťahu podľa čl. I § 17 zákona, nakoľko svojím podpisom zmenky sa zaviazal ju bez ďalšieho zaplatiť, aj keď, ako sám tvrdí, žiadny vlastný vzťah k majiteľovi zmenky nemal. Možnosť podať námietku podľa čl. I § 17 zákona je daná iba vtedy, ak dôvod podpísania zmenky zmenkovým dlžníkom následne odpadol alebo sa nenaplnil“. Okresný súd potom za konštatovania, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadne námietky podpísania zmenky pod nátlakom, a za konštatovania nedôvodnosti kauzálnej námietky ponechal zmenkový platobný rozkaz v celom rozsahu v platnosti.

O náhrade trov konania o námietkach žalovaného rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby v celkovej výške 1.452,02 Eur vrátane DPH.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný cestou právneho zástupcu. Žalovaný spochybnil záver okresného súdu, ktorý vyhodnotil ako nepreukázané tvrdenie, že žalovaný zmenku podpísal pod nátlakom, pričom sa oprel o výsledok trestného konania. Z vykonaného dokazovania však nevyplývalo, že by nebol nátlak zo strany Ing. U. a nebola preukázaná ani dobrovoľnosť žalovaného, že mal záujem o mimosúdnu dohodu, o čom svedčí i sled udalostí a konaní zo strany Ing. U., a to

- domová prehliadka,
- telefonické vyhrážky manželke žalovaného, ako aj žalovanému samotnému,

- odkaz od U., aby sa frajer X. dostavil k nemu do kancelárie,
- psychický stav žalovaného (labilita),
- potvrdenia o zdravotnom stave od lekára.

V trestnom konaní boli pritom dôkazy v pochybnostiach vyhodnocované v prospech obžalovaného, čo však nie je možné v občianskoprávných veciach. Prvostupňový súd nevykonal všetky navrhnuté dôkazy - telefonické hovory medzi žalobcom a žalovaným, výsluch Ing. M., nezistoval totožnosť tretej osoby, ktorá podľa Ing. U. mala sprostredkovať stretnutie so žalovaným (podľa názoru žalovaného taká osoba neexistuje, a preto je tvrdenie Ing. U. zavádzajúce a nepravdivé). K záveru okresného súdu o abstraktnom charaktere zmenky žalovaný uviedol, že abstraktný charakter zmenky je v súdnom konaní právne relevantný len dovtedy, pokiaľ nie je spojený s konkrétnym kauzálnym vzťahom. V tomto prípade kauzálny vzťah vymedzil samotný žalobca, ako to vyplýva zo svedeckých výpovedí Ing. U., Ing. M. a ekonómky Y.. Keďže vymedzenie kauzálneho vzťahu vzišlo zo strany žalobcu, dôkazné bremeno malo byť na žalobcovi a nie ako konštatoval okresný súd, pričom žalovaný urobil všetko preto, aby preukázal, že tu kauzálneho vzťahu niet. Je logické, že žalobca bol povinný preukázať existenciu kauzálneho vzťahu, nakoľko len on mal vedomosť, ako možno jeho existenciu preukázať a nie žalovaný, ktorý o kauzálnom vzťahu ani nevedel. Žalovaný pritom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1M Obdo V 9/2007, podľa ktorého úvaha o tom, koho v konkrétnom prípade zaťažuje dôkazné bremeno, nie je rozhodujúca a rozhodujúce sú výsledky vykonaného dokazovania a ich vyhodnotenie v súlade s ust. § 132 O.s.p., čo okresný súd nevykonal a uspokojil sa len s abstraktnými a formálnymi tvrdeniami svedkov, pričom neskúmal a nepripustil ani dokazovanie, či je priznaný nárok materiálne popravde. Žalobca podľa názoru žalovaného nepreukázal vymedzenie konkrétnych skutkových okolností, aký konkrétny kauzálny vzťah predmetná zmenka kryje, nevedel to špecifikovať, pričom bol povinný preukázať, ktorú konkrétnu kauzu mala zmenka zabezpečovať, pričom v tejto časti dôkazné bremeno prešlo na žalobcu, a preto žalovaný tvrdenie prvostupňového súdu, že neunesol dôkazné bremeno, považuje za nesprávny právny názor. Žalovaný nesúhlasil ani s úvahami a závermi prvostupňového súdu, ktorý uviedol, že kauzou vystavenia zmenky nemusí byť len zabezpečenie pohľadávky z kauzálneho vzťahu (čo v danom prípade žalobca tvrdil, ale nepreukázal), ale môže ísť aj o dôvody spoločenské, rodinné, o zmenky z ochoty, alebo môže zmenka priamo plniť platobnú funkciu. Tieto závery sa tohto konkrétneho súdneho sporu rozhodne netýkajú. Žalovaný tak žiadal napadnutý zmenkový platobný rozkaz zrušiť a priznať náhradu trov konania.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného cestou právneho zástupcu uviedol, že tvrdenia žalovaného, obsiahnuté v odvolaní, boli prezentované už aj v konaní pred okresným súdom a nejedná sa o žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné sa vyjadriť. Rozhodnutie okresného súdu je správne a zákonné a jeho odôvodnenie reaguje na všetky tvrdenia a námietky žalovaného. Žalobca poukázal na to, že jeho konateľ - Ing. U. bol právoplatne oslobodený spod obžaloby a z tohto rozhodnutia bol okresný súd povinný vychádzať. V konaní o zaplatenie zmenkovej sumy pritom súd nemôže vykonávať dôkazy, ktoré už boli vykonané v trestnom konaní, tak ako to navrhol žalovaný. V danom prípade platí koncentračná zásada a súd nemôže nahrádzať vykonávanie dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní. Okresný súd pritom nevykonanie dôkazov náležite zdôvodnil. Neobstojí ani odkaz na rozhodnutie NS SR, z ktorého žalovaný vytrháva len určité vety a ktoré sa týkalo inej veci, ktorá bola odlišná od veci prejednáwanej. Okresný súd poukázal na možnosť žalovaného vznášať námietky, ktoré majú pôvod v záväzkových vzťahoch, ktoré viedli k vystaveniu zmenky, pričom však dôkazné bremeno v konaní o kauzálnych námietkach je na žalovanom, nakoľko majiteľ zmenky je dostatočne legitimovaný zmenkou samotnou bez toho, aby musel preukazovať dôvody jej vystavenia. Vzhľadom na to, že dôvody odvolania neobsahujú nové skutočnosti, žiadal žalobca napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu vo výške 403,34 Eur a 20% DPH.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoZm/39/2015-237 zo dňa 12.01.2016 a doručovanie upovedomenia o termíne vyhlásenia rozsudku

účastníkom konania prostredníctvom ich právnych zástupcov s tým, že podľa ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 19.01.2016, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 211 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd sa za aplikácie ust. § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 219 ods. 2 O.s.p. nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozsudku krajského súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, vo väzbe k odvolacím dôvodom zvýraznia právne významné, popřípade skutkovo rozhodné okolnosti. Tento postoj krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, v zmysle ktorého ... „odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005, v zmysle ktorého ... „pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu“.

Za účelom posúdenia odvolacích dôvodov žalovaného sa krajský súd v potrebnom rozsahu oboznámil s obsahom spisového materiálu. Z tohto bolo zistené, že žalovaný vystavil dňa 8.9.2009 v Liptovskom Mikuláši zmenku s dátumom splatnosti dňa 11.09.2009, ktorou sa zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 24.228,44 Eur bez protestu, splatné na adrese sídla žalobcu (č.l. 7 spisu). Okresný súd vydal vo veci dňa 25.11.2009 zmenkový platobný rozkaz č.k. 20Zm/50/2009-21, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie zmenkovej sumy 24.228,44 Eur spolu so 6% úrokom z tejto sumy od 12.09.2009 do zaplatenia, odmenou vo výške 80,76 Eur a povinnosťou náhrady trov konania žalobcovi. Proti tomuto zmenkovému platobnému rozkazu podal žalovaný námietky (č.l. 23 spisu), v ktorých uviedol, že k podpísaniu zmenky došlo pod psychickým tlakom zo strany komanditistu žalobcu Ing. F. U. a že zaplatenie zmenkovej sumy nemá žiaden hmotno-právny základ.

Žalovaný v podanom odvolaní zotrval na svojej procesnej obrane v tom smere, že zmenku podpísal pod nátlakom a že zmenková suma nemá hmotno-právny základ. V tejto súvislosti spochybnil závery okresného súdu ohľadom skutkových zistení, namietol nedostatočný rozsah vykonaného dokazovania a tiež právne závery okresného súdu.

K námietke žalovaného ohľadom podpísania zmenky pod nátlakom krajský súd v zhode so súdom prvého stupňa uvádza, že ohľadom tohto tvrdenia bol žalovaný nositeľom dôkazného bremena. Žalovaný tak bol povinný navrhnúť alebo predložiť také dôkazy, ktorými svoje tvrdenie o podpise zmenky pod nátlakom preukáže. Okresný súd za účelom posúdenia tejto námietky vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov a svedkov a dospel k záveru, že tvrdenia žalovaného preukázané neboli. Po oboznámení sa s týmito výpoveďami krajský súd dospel k rovnakému záveru o neunesení dôkazného bremena žalovaného ohľadom jeho tvrdenia o podpise zmenky pod psychickým nátlakom. Pre posúdenie tejto otázky je rozhodujúce, za akých okolností došlo k vystaveniu predmetnej zmenky žalovaným. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný sa sám a dobrovoľne dostavil do sídla spoločnosti žalobcu, kde sa stretol s Ing. U. za prítomnosti svedkov Ing. M. a C. Y.. Je bez právneho významu, či podnet na toto stretnutie bol daný telefonickým rozhovorom žalovaného s Ing. U., nakoľko v konaní nevyšla najavo žiadna okolnosť preukazujúca záver, že by žalovaný nemal inú možnosť než sa

stretnutia zúčastniť, resp. že by bol k účasti na tomto stretnutí prinútený. Pre posúdenie dôvodnosti námietky neslobodného podpisu zmenky sú pritom relevantné predovšetkým okolnosti samotného podpisu zmenky na predmetnom stretnutí a nie dôvod, pre ktorý sa na toto stretnutie žalovaný dostavil. V zhode so súdom prvého stupňa krajský súd konštatuje, že z výpovedí účastníkov tohto stretnutia nie je možné dospieť k záveru, že by na tomto stretnutí došlo k akémukoľvek psychickému nátlaku zo strany Ing. U., aby žalovaný vystavil a podpísal predmetnú zmenku. Z vyjadrenia Ing. U. (č.l. 73 spisu) vyplýva, že samotný žalovaný navrhol dohodu o zaplatení škody formou zmenky. Ochotu žalovaného uhradiť škodu podpísaním zmenky potvrdil aj svedok Ing. L. M. (č.l. 78 spisu). To, že žalovaný priznával svoju vinu a že chcel dlh vyrovnať, potvrdila aj svedkyňa C. Y. (č.l. 182 spisu). Aj tieto vyjadrenia osôb prítomných na danom stretnutí nasvedčujú, že žalovaný sa na toto stretnutie do kancelárie žalobcu dostavil dobrovoľne práve za účelom vyriešenia vzniknutej situácie.

Podpísanie zmenky pod nátlakom nevyplýva ani z trestného konania, ktoré bolo vedené voči Ing. U. pre zločin vydierania pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/36/2013, kde bol Ing. U. spod obžaloby právoplatne oslobodený. Krajský súd v tejto súvislosti okrem rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 5CMo 358/1994, na ktoré v odôvodnení svojho rozsudku poukázal okresný súd, poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo 111/2012. V zmysle tohto rozhodnutia je daný nedostatok slobody vôle aj v prípade psychického donútenia (nátlaku), avšak aby sa jednalo o vyhrážku, ktorá môže spôsobiť neplatnosť právneho úkonu (v zmenkovoprávných vzťahoch materiálnu vadu podpisu na zmenke), musí ísť o vyhrážku bezprávnou, ktorá musí obsahovať niečo, čo vynucované byť nesmie, a zároveň musí ísť o vyhrážku takého druhu a takej intenzity, aby podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu vzbudila u toho, voči komu bola takáto vyhrážka použitá, dôvodnú obavu. Najvyšší súd ČR ďalej v tomto rozhodnutí konštatoval, že v prípade, ak niekto inému hrozí tým, čo je oprávnený vykonať, aby druhú stranu prinútil k určitému konaniu, nejde o bezprávnou vyhrážku, ale o oprávnený nátlak, ktorý nemôže byť dôvodom neplatnosti právneho úkonu. Krajský súd aj v zmysle tohto rozhodnutia potom uzatvára, že aj v prípade, ak by bolo preukázané tvrdenie o nátlaku Ing. U. vo forme oznámenia protiprávneho konania na rôzne inštitúcie, políciu, živnostenský, či colný úrad, nejednalo by sa o žiadne protiprávne konanie, ale o konanie, na ktoré bol štatutárny orgán žalobcu oprávnený po zistení protiprávneho konania vo forme rozkrádania pekárenských výrobkov žalobcu. V podrobnostiach ohľadom nepreukázania konania žalovaného pod nátlakom odkazuje krajský súd aj na relevantné závery okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje.

V súvislosti s konštatovaním okresného súdu o nepreukázaní nátlaku pri podpise zmenky žalovaný vzniesol v podanom odvolaní námietku nedostatočného zistenia skutkového stavu okresným súdom, ktorý podľa názoru žalovaného nevykonal všetky relevantne navrhnuté dôkazy. Postup okresného súdu, ktorý pri rozhodovaní vychádzal z dostupných listinných dôkazov, pripojeného trestného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, výpovedí svedkov a výpovedí účastníkov, bol podľa krajského súdu súladný s ust. § 120 ods. 1 O.s.p., § 101 ods. 2 O.s.p. i s konštantnou judikatúrou vyšších súdov Slovenskej republiky, z ktorej sa poukazuje na R. č. 37/1993, podľa ktorého judikátu „nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom“. Tiež podľa R. č. 125/1999, „ak súd v priebehu konania nevykonal všetky dôkazy navrhované účastníkmi, resp. vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f) OSP nie je prípustné, lebo nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení“. Podľa R. č. 164/2003-I. „Ústava Slovenskej republiky neupravuje prípustnosť dôkazov, ale ponecháva jej úpravu na príslušné zákony, spravidla na procesné kódexy. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie“.

Žalovaný v podanom odvolaní namietol, že nebolo vykonané dokazovanie telefonickými hovorami medzi žalobcom a žalovaným v inkriminovanom období. K tomuto dôkazu krajský súd v zhode so súdom prvého stupňa uvádza, že ani v prípade preukázania existencie týchto telefonických hovorov by nebolo možné zistiť ich obsah. Tieto telefonické hovory by bez poznania ich obsahu nemohli prispieť k objasneniu medzi účastníkmi spornej otázky ohľadom žalovaným tvrdeného nátlaku voči jeho osobe. Žalovaný v odvolaní namietol tiež nevykonanie výsluchu Ing. M., ktorý ale bol okresným súdom vypočutý na pojednávaní uskutočnenom dňa 28.4.2011, a to za účasti žalovaného aj jeho právneho zástupcu (č.l. 78 spisu). Čo sa týka námietky ohľadom nezistenia totožnosti tretej osoby, ktorá podľa Ing. U. mala

sprostredkovať stretnutie medzi ním a žalovaným, zistenie totožnosti tejto osoby nemá podľa krajského súdu žiadny relevantný vplyv pre posúdenie rozhodujúcich skutkových okolností prejednávanej veci. Z vykonaného dokazovania je zrejmé a medzi účastníkmi nesporné, že k stretnutiu medzi Ing. U. a žalovaným došlo a totožnosť osoby, ktorá mala toto stretnutie sprostredkovať, je tak bez relevancie pre posúdenie medzi účastníkmi sporných otázok. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že zo záverov oslobodzujúceho trestného rozsudku plynie, že v pochybnostiach bolo rozhodované a dôkazy boli vyhodnocované v prospech obžalovaného, krajský súd uvádza, že ani z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa nie je možné dospieť k inému záveru, než k záveru, že protiprávny psychický nátlak zo strany Ing. U. voči žalovanému, ktorý by odôvodnil námietku neslobodného podpisu žalovaného na zmenke, nebol preukázaný.

Žalovaný v podanom odvolaní ďalej spochybnil názor okresného súdu v tom smere, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania existencie kauzálneho vzťahu nesie žalovaný. V tejto súvislosti krajský súd v zhode so súdom prvého stupňa poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M/Obdo V/9/2007, v ktorom najvyšší súd dospel k záveru, že dôkazné bremeno ohľadom kauzálneho vzťahu je na žalobcovi len v prípade, ak vymedzenie kauzálneho vzťahu vzišlo zo strany žalobcu. Z podaného návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu je zrejmé, že žalobca svoj nárok uplatnil výlučne ako nárok vyplývajúci z ním predloženej zmenky vystavenej žalovaným. Kauzálny vzťah, ktorý mal byť základom pre vystavenie tejto zmenky, tvrdil v konaní žalovaný v podaných námietkach proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu. V tejto súvislosti nemôže obstáť tvrdenie žalovaného v podanom odvolaní, že kauzálny vzťah vymedzil samotný žalobca výpoveďou Ing. U., Ing. M. a ekonómky C. Y.. Z priebehu súdneho konania je zrejmé, že žalobca výpoveďou svojho štatutárneho orgánu Ing. U. a návrhom na vypočutie svedkov reagoval len na tvrdenia žalovaného o kauzálnom vzťahu, ktoré boli obsahom námietok žalovaného proti zmenkovému platobnému rozkazu. V konaní tak kauzálny vzťah vymedzil žalovaný, a preto odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa konštatuje, že žalovaný bol nositeľom dôkazného bremena ohľadom svojich tvrdení aj vo vzťahu k vymedzeniu kauzálneho vzťahu, ktorý mal viesť k vystaveniu predmetnej zmenky. Záver predmetného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, na ktorý odkazuje v podanom odvolaní žalovaný a podľa ktorého sú rozhodujúce výsledky vykonaného dokazovania a ich vyhodnotenie, je záverom, ktorý nie je možné zovšeobecniť na ďalšie konania, nakoľko sa týka výlučne veci prejednávanej najvyšším súdom, kde dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu a kde žalobca neuniesol nielen svoje dôkazné bremeno, ale nenaplnil ani povinnosť tvrdenia. Krajský súd v súvislosti s otázkou nositeľa dôkazného bremena na preukázanie dôvodnosti kauzálnych námietok poukazuje aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu ČR, ktorý napríklad v rozhodnutí sp. zn. 29Cdo 1650/2007 uvádza, že „...súdna prax je jednotná v závere, že dôkazné bremeno na preukázanie kauzálnych námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu nesie žalovaný“. Krajský súd pritom vo všeobecnosti uvádza, že ak dlžník - žalovaný zo zmenky, ktorú podpísal, namietka, že táto zmenka nemá kauzu, musí dlžník vierohodne vysvetliť, prečo takúto zmenku vôbec podpísal. V prejednávanom prípade sa žalovaný bránil námietkou, že bol k podpisu prinútený psychickým nátlakom štatutárneho orgánu žalobcu a že zmenka nemá žiaden hmotno-právny základ. Vzhľadom na stotožnenie sa krajským súdom so záverom súdu prvého stupňa, že tvrdenie o neslobodnom podpise zmenky žalovaným v dôsledku psychického nátlaku sa žalovanému nepodarilo preukázať, potom za situácie, kedy žalovaný je nositeľom dôkazného bremena ohľadom svojich kauzálnych námietok, ktoré bremeno žalovaný neuniesol, uvádza krajský súd, že dôvodom záväzku žalovaného zo zmenky je samotná skutočnosť existencie tejto zmenky ako platnej vlastnej zmenky vystavenej žalovaným (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo 3417/2007). Krajský súd je toho názoru, že ak niekto slobodne a vážne podpíše zmenku v postavení zmenkového dlžníka, pričom tak podľa vlastného vyjadrenia urobí bezdôvodne, nemôže sa neskôr svojej platobnej povinnosti zo zmenky zbaviť. V takomto prípade totižto žalovaný nemá k dispozícii námietku z vlastného vzťahu podľa čl. I. § 17 zákona zmenkového a šekového, nakoľko svojim podpisom na zmenke sa zaviazal zmenkovú sumu zaplatiť, aj keď, ako sám tvrdí, žiadny vlastný vzťah k majiteľovi zmenky nemal. Ak žalovaný založil svoju obranu proti zmenkovému platobnému rozkazu na námietke neexistencie zmenkou zabezpečeného dlhu, tak dôkazné bremeno ohľadom preukázania dôvodnosti tejto kauzálnej námietky v celom rozsahu ťažilo žalovaného. Keďže žalovaný toto dôkazné bremeno neuniesol, pričom v konaní bolo nesporné, že na seba podpisom predloženej zmenky prevzal zmenkový záväzok, bolo zo strany krajského súdu namieste napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 8 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorý si v písomnom vyjadrení k odvolaniu uplatnil podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu vo výške 403,34 Eur + DPH vo výške 20% = 80,67 Eur, čo v súčte zodpovedá dôvodným trovám odvolacieho konania v sume 484,01 Eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.